

„Mam za sobą bogatą historię żeglarskiej ewolucji. Przez ponad 120 tysięcy mil morskich statki moje płynęły do wolności, do sławy i po przygodę; żeglowałem dla chleba, czyli dla pieniędzy i dla dzieci - by pokazać im inny świat, niż ten prozaiczny dzień.” - napisał o sobie kpt. dr Eugeniusz „Gienia” Moczydłowski, który 31 stycznia był gościem Izby Muzealnej Wodiczków w Wołominie, w ramach cyklu spotkań „Podróże Wołominiaków”.

Z Wołomina na Antarktydę

■Eugeniusz Moczydłowski i jego jacht „Magnus Zaremba”. Fot. pryw. arch. E. Moczydłowskiego.

- Z propozycją zaproszenia do Izby Muzealnej Wodiczków Eugeniusza Moczydłowskiego wyszli goście, którzy uczestniczyli w listopadowym spotkaniu „Od Hornu do Hornu” z żeglarzami Lucyną (siostrą „Gienia”) i Markiem Kopczyńskimi - wspominała Danuta Michalik, gospodyni wieczoru. - Wiedziałam, że pan Eugeniusz jest utytułowanym żeglarzem, ma mnóstwo zajęć zawodowych, no i jest ciągle na morzu, więc nie będzie łatwo umówić się na spotkanie. „Jestem wołominiakiem” - powiedział podczas pierwszej rozmowy

telefonicznej, „to ważne dla mnie miejsce, tu ukończyłem SP nr 4, obecnie im. Marynarki Wojennej, tu mieszka moja rodzina, tu często bywam”. Poproszony o parę słów o sobie, przysłał 9 stron żeglarskiego i naukowego życiorysu. W tym fantastycznym tekście wiele miejsca poświęcił Wołominowi, gdzie zrodziła się jego pasja żeglarska; zaczynał wielkie żeglowanie w rezerwacie „Grabicz”, w Ossowie i na wodach przypoligonowych w Zielonce - powiedziała Danuta Michalik, cytując bohatera wieczoru: „To z marzeń chłopaka z Wołomina zrodziła się

w harcerstwie doktryna życiowa. Uznałem podświadomie żeglarstwo za jedyną możliwą drogę w szeroki świat, mój kurs do wolności.”

- Choć w Wołominie spędziłem zaledwie 7 lat dzieciństwa, był to dla mnie okres niezwykle znaczący, który ukształtował całe moje życie - zaczął swoją opowieść kpt. Eugeniusz Moczydłowski. - Ta swoboda, szczególnie w lasach „Naswetra” (dopiero później dowiedziałem się o Stefanie Nasfeterze), gdzie przeżywałem swoje przygody. Moje pierwsze doznania żeglarskie, mniej więcej w piątej klasie szkoły podstawowej, były na jeziorze „Titicaca mojego dzieciństwa”, czyli na torfach w rezerwacie „Grabicz”. Kiedyś dryfowały tam wyspy z urwanego torfu, na których można było sobie pływać. W kwietniu 1965 r., kiedy było 30 st. C i śnieg całkowicie stopniał, forsowałem rzekę „Długą”. Teraz mamy mieć efekt cieplarniany, a wówczas straszono nas „atomową zimą”. Do szkoły średniej chodziłem w Warszawie, ale wracałem do Wołomina, gdzie zbudowałem swoją pierwszą łódkę o nazwie „Myszka”. Później były studia na Politechnice Warszawskiej (dyplom magistra inżyniera wydziału hydrologii i meteorologii technicznej uzyskał w 1974 r. - przyp. aut.). W tamtych czasach nie było innej drogi do wolności, można było co najwyżej uciec i zostać za granicą. Jedynie

studenci mieli wówczas taką furtkę i ja skorzystałem z tej szansy. Tak wyjechałem w świat z Wołomina - wspominał arktyczny żeglarz, który w dalszej części wieczoru opowiedział o swoich wielomiesięcznych podróżach i niezwykłych przygodach. - Na jednej z wypraw odwiedził nas niedźwiedź polarny. Nasz jacht był uwięziony w lodzie, więc nie uciekaliśmy i było nas doskonale czuć, bo nie myliliśmy się od dwóch tygodni. Na szczęście, po odpaleniu dwóch rakiet świetlnych, odpuścił. Szczególnie upodobałem sobie rejon Arktyki, który jest dość bliski i łatwy do osiągnięcia z Europy - z Norwegii na Spitsbergen jest zaledwie 600 mil, czyli 1000 km, to jak ze Szczecina do Rzeszowa. Nigdzie nie ma tak pięknych pasteli i szarości jak właśnie na Arktyce. Dla porównania wyprawa Antarktydę jest już bardzo kosztowna i odległa - dodał Eugeniusz Moczydłowski, który podczas spotkania zaprezentował bogatą kolekcję zdjęć, pokaz slajdów i kilka krótkich filmów z podróży. (am)

W najbliższą sobotę, 7 lutego o godz. 17.00, w Izbie Muzealnej Wodiczków wystąpi młodziutka wołomińska pianistka Magdalena Śmiecińska. Serdecznie zapraszamy. Wstęp wolny.

Eugeniusz Moczydłowski (ur. 8 września 1949 r. w Czyżewie) - kapitan jachtowy żegluga wielkiej, doktor nauk biologicznych, badacz fauny na Antarktydzie, wieloletni pracownik PAN, a także członek (nr 73) Bractwa Wybrzeża Masy Kaprów Polskich i Bractwa Kaphornowców, przewodniczący Polskiego Towarzystwa Krecjonistycznego, założyciel i szef wydawnictwa Megas oraz założyciel i szef spółki Megas 56, realizującej program Antartica-Winter. Swoje pierwsze żeglarskie kroki stawiał w warszawskim Harcerskim Ośrodku Wodnym. Już w wieku 17 lat żeglował po Zatoce Gdańskiej na jednej z szalup harcerskiej floty „Czerwone Żagle”. Na studiach na Politechnice Warszawskiej został członkiem Warszawskiego Yacht Clubu Związku Studentów Polskich (WYC ZSP). W latach 1969-1971 wraz z grupą żeglarzy WYC-u zbudował pierwszy jacht morski środowiska warszawskich studentów s/y Konstanty Maciejewicz, by w kolejnych latach wziąć udział na tymże jachcie w Pierwszej Studenckiej Wyprawie Oceanicznej Dookoła Ameryki Południowej. Optynęli wówczas, jako pierwszy jacht polski, przylądek Horn ze wschodu na zachód i żeglowali w kanałach Patagonii. Rejs opisał w książce „Pod żaglami i na cumach”. W międzyczasie odbył kilka zimowych, „polarnych” wypraw m.in. nad rzekę „Bug”. Następnie była 14-miesięczna wyprawa „Do obu Ameryk” na s/y „Gedania”, która również zaowocowała książką „Pod żaglami do Arktyki i Antarktyki”. W 1979 r. został kierownikiem zimowej grupy IV Wyprawy Antarktycznej PAN na stacji im. Henryka Arctowskiego, zbudowanej na Wyspie Króla Jerzego w archipelagu Szetlandy Południowej. Tam, przez 17 miesięcy, badał fizyczne warunki gniazdowania pingwinów z rodzaju *Pygoscelis*. To zaledwie mały wycinek osiągnięć kpt. Eugeniusza Moczydłowskiego, za które został uhonorowany w czerwcu 2014 r., kiedy to na pokładzie statku szkolnego „Dar Pomorza” otrzymał Topór Bojowy Masy Kaprów Polskich, Nagrodę „Chwała Mór”. Nagrodę, przyznaną przez Polskie Bractwo Wybrzeża, może otrzymać raz w życiu osoba, która wyróżniła się wybitną działalnością związaną w szerokim pojęciu z morzem. W przypadku Eugeniusza Moczydłowskiego jest to wieloletnia działalność naukowa i żeglarska, której zwieńczeniem jest zbudowanie własnym kosztem - poświęcając na ten cel dorobek całych 65 lat życia - niezwykłego konstrukcyjnie jachtu własnego projektu, przeznaczonego do badań naukowych wśród lodów Antarktydy. Jacht pełnomorski „Magnus Zaremba” został zaprojektowany i wykonany według idei, która przyświecała norweskiemu polarnikowi prof. Fridtjofowi Nansenowi. Ten polski jacht, który przetrwał nawet epokę lodowcową, powstał w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Gdańsku, naprzeciwko Polskiego Haka (krótko mówiąc „stocznia” dla tego jachtu był zakład ślusarsko-rzemieślniczy). Ma on służyć do badań w rejonach polarnych i zapewnić bezpieczeństwo i możliwość pracy, nawet w razie dłuższego okresu zamarznięcia w lodach. Celem badań są morskie ekosystemy arktyczne i ich zmiany, związane z topnieniem pokrywy lodowej. Ta unikalna jednostka wyruszyła z Gdańska na swą pierwszą antarktyczną wyprawę na początku lipca 2014 r. Najpierw, dla sprawdzenia jachtu, odbyła rejs badawczy po północnym Atlantyku - z Islandii na Spitzbergen, wzdłuż krawędzi lodów Grenlandii. Za rejs „Magnusem Zarembą” Eugeniusz Moczydłowski został nagrodzony Honorowym Wyróżnieniem „Rejs Roku 2014”.

TOP MARKET KARO

Piekarnia HAJNÓWKA
chleb wieloziarnisty
ZDROVIT 400 g.

2,25 /szt.

ciasto domowe
16,50 /kg

jabłka z Grójca

0,99 /kg

STANISŁAWÓW
parówkowa

10,99 /kg

szynka
z nogą

24,90 /kg

Piekarnia HAJNÓWKA
kajzerka tradycyjna

0,19 /szt.

ziemniaki
IRGA

0,49 /kg

Muszynianka

1,89 /szt.

ślonina swojska surowa

3,50 /kg

Wołomin, ul. Prądzyńskiego 20c tel. 22 776 28 35